

Jeg kan på udvalgets vegne anbefale de stillede ændringsforslag.

Tholstrup: Jeg har afgivet en særbetænkning, idet jeg beklager, at man ikke i udvalget har haft tid til at indhente de nødvendige oplysninger om, hvordan kontrollen skal udøves og om omkostningerne herved, samt at man ikke har fået oplysninger om, hvilke kontrolforanstaltninger der anvendes i de traditionelt frugteksporterende lande, som har menneskealdres erfaringer på dette område, hvor Danmark er nybegynder.

Landbrugseksporten er ved at gå ind i en ny epoke. Vi var klar over umiddelbart før sidste krig, at der måtte nye metoder til. Det var ikke nok, at varen var lurmærket og en nok så god standardvare. Vi måtte indstille os på, at der skulle reklame til, at der skulle gøres noget for at få varerne placeret både i folks bevidsthed og på folks spisebord.

Det, man går til her, er faktisk at indføre lovbestemmelser, som er på linie med de gamle erfaringer i dette land, men erfaringer, som man altså er utilfreds med, i stedet for at prøve at se fremover og se, hvordan man skal tage opgaven op, og f. eks. først undersøge, hvordan man bærer sig ad i de lande, som har haft succes på dette område. Nu hører jeg altså af udvalgets formand, at det henstilles til ministeren at få sådanne oplysninger frem til en eventuelt senere revision af loven, og det hilser jeg selvfølgelig med tilfredshed, men jeg mener, at vi udmærket godt kunne have ventet med at gennemføre dette lovforslag, indtil vi havde fået en sådan besked.

Dette er jo en slags bemyndigelseslov, og den har den kedelige egenskab, at i stedet for det, som den tilsigter, nemlig at højne varernes kvalitet, vil den fremkalde en nivellering eller uniformering, om man vil, således at man får skåret toppen af det bedste, for at så mange som muligt kan komme med indenfor det standardiserede mål.

At man ikke helt er på højde med udviklingen viser en artikel i „Sorø Amtstidende“. Den stammer fra „Sorø Amtstidende“s Londonredaktion og omhandler en samtale, der fandt sted mellem en lille kreds af fremtrædende forretningsmænd, som sad og drøftede: god reklame, dårlig reklame og ingen reklame, og her omtaler en af de tilstedeværende den dårlige reklame for danske æg som et strålende eksempel på dårlig reklame. Altså, reklamemetoden for danske æg fremdrages som dårlig. Og her tror vi, at vi er så dygtige, og at folk er så glade for æggene, og så viser det sig, at vi forstår det slet ikke. Hvis vi får en standardisering som

for smørret, vil det vise sig, at det vil blive vanskeligt for eventuelle pionerer på dette område at prøve på ved et offer på reklamens konto at få slået deres varer fast i folks bevidsthed; det vil blot gå således, at de andre, der har samme standardmærke, kan gå ind og erobre markedet, hvor pioneren først har gjort arbejdet. Denne lovgivning vil bevirke, at pionererne vil holde sig tilbage, fordi de ikke kan komme til at høste frugten af deres arbejde.

Vi burde nøjes med en enkelt lille lovgivning her, nemlig gennemførelse af samme princip, som biavlerforeningens medlemmer sælger deres honning efter, altså med mærkning af de colli, varerne sælges i. Jeg vil derfor ved lovforslagets tredie behandling stille ændringsforslag gående ud på, at der i lovforslagets § 2, stk. 2, 1. linie, i stedet for „sådanne bestemmelser“ indsættes ordet: „hjemstedsmærkning“, og at derefter den sidste del af dette stykke stryges, fra ordene „herunder bestemmelser“, således at sætningen kommer til at lyde: „at fastsætte hjemstedsmærkning, som kan sikre, at frugt, der udføres her fra landet, fremtræder som en god, sund og velbehandlet vare“.

Det tredie stykke i § 2 vil jeg lade stå. Det fjerde stykke vil jeg halvere, således at de sidste tre linier plus ordene „Ministeren kan“ udgår.

§ 3 ønsker jeg helt slettet og erstattet med: „Ethvert kolli frugt skal være forsynet med avlerens eller pakkeriets navn og adresse“. Herved opnår man, at ingen kan snylte på, at det er dansk frugt, der forsendes, og at de, der ønsker at ofre noget, kan få udbytte heraf. Vi undgår endvidere de omkostninger, ordningen ville medføre, herunder „de med kontrollen forbundne udgifter“, der omtales i § 3, og det bliver derefter unødvendigt at opkræve den „passende afgift“, der omtales i § 2, stk. 4. Ændringerne vil medføre en betydelig forenkling af loven, men sandelig også en betydelig forbedring af den.

Heick: Som jeg omtalte ved første behandling, er mit parti velvilligt stemt overfor lovforslaget, og vi mener absolut, at en kvalitetskontrol er nødvendig og ønskelig. Det, vi vendte os imod, var, om jeg så må sige, ånden i lovforslagets bemærkninger, hvor man foregav, at det var ønskeligt eksportørkredsen blev snæver. Vi mener, at blot kvalitetskravene bliver opfyldt, skal adgangen til at eksportere varerne være fri.

Man opretholdt i landstinget udtrykket autorisation; der ligger noget i det udtryk, som vi har ret dårlige erfaringer med. Gen-